
Shuka-Rahasya Upanishad

शुकरउस्योपनिषत्

Document Information

Text title : Shuka-Rahasya Upanishad

File name : shuka.itx

Category : upanishhat

Location : doc_upanishhat

Author : Vedic tradition

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi

Description-comments : 35/108; Krishna Yajurveda Samanya upanishad

Latest update : Jan. 16, 2000, July 17, 2010

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

April 1, 2025

sanskritdocuments.org

Shuka-Rahasya Upanishad

शुकररहस्योपनिषत्

प्रज्ञानादिमहावाक्यरहस्यादिकलेवरम् ।

विकलेवरकैवल्यं त्रिपाद्राममहं भजे ॥

ॐ सः सः नावतु ॥ सः नौ भुनक्तु ॥ सः वीर्यं करवावडै ॥

तेजस्विनावधीतमस्तु मा विद्विषावडै ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

अथातो रहस्योपनिषदं व्याख्यास्यामो देवर्षयो

ब्रह्मार्णोः सम्भूज्य प्रणिपत्य पप्रच्छुर्भगवन्नस्माकं

रहस्योपनिषदं ब्रूहीति । सोऽब्रवीत् ।

पुरा व्यासो महातेजाः सर्ववेदतपोनिधिः ।

प्रणिपत्य शिवं साम्भं कृताञ्जलिरुवाच ७ ॥ १ ॥

श्रीवेदव्यास उवाच ।

देवदेव महाप्राज्ञ पाशच्छेददृढव्रत ।

शुकस्य मम पुत्रस्य वेदसंस्कारकर्मणि ॥ २ ॥

ब्रह्मोपदेशकालोऽयमिदानीं समुपस्थितः ।

ब्रह्मोपदेशः कर्तव्यो भवताद्य जगद्गुरो ॥ ३ ॥

ईश्वर उवाच ।

मयोपदिष्टे कैवल्ये साक्षाद्ब्रह्मणि शाश्वते ।

विडाय पुत्रो निर्वेदात्प्रकाशं चास्यति स्वयम् ॥ ४ ॥

श्रीवेदव्यास उवाच ।

यथा तथा वा भवतु ज्युपनायनकर्मणि ।

उपदिष्टे मम सुते ब्रह्मणि त्वत्प्रसादतः ॥ ५ ॥

सर्वज्ञो भवतु क्षिप्रं मम पुत्रो महेश्वर ।

तव प्रसादसम्पन्नो लभेन्मुक्तिं यतुर्विधाम् ॥ ६ ॥

तच्छ्रुत्वा व्यासवचनं सर्वदेवर्षिसंसदि ।

उपदेष्टुं स्थितः शम्भुः साम्बो द्विव्यासने मुदा ॥ ७ ॥

इतकृत्यः शुक्रस्तत्र समागत्य सुभक्तिमान् ।

तस्मात्स प्रणवं लब्ध्वा पुनरित्यब्रवीच्छिवम् ॥ ८ ॥

श्रीशुक उवाच ।

देवादित्येव सर्वज्ञ सख्यिदानन्द लक्षण ।

उभारमण भूतेश प्रसीद करुणानिधे ॥ ९ ॥

उपदिष्टं परब्रह्म प्रणवान्तर्गतं परम् ।

तत्त्वमस्याद्विवाक्यानां प्रज्ञादीनां विशेषतः ॥ १० ॥

श्रोतुमिच्छामि तत्त्वेन षडङ्गानि यथाङ्गम् ।

वक्तव्यानि रहस्यानि कृपयाद्य सदाशिव ॥ ११ ॥

श्रीसदाशिव उवाच ।

साधु साधु मडाप्राज्ञ शुक्र ज्ञाननिधे मुने ।

प्रष्टव्यं तु त्वया पृष्टं रहस्यं वेदगर्भितम् ॥ १२ ॥

रहस्योपनिषन्नाम्ना सषडङ्गमिडोच्यते ।

यस्य विज्ञानमात्रेण मोक्षः साक्षान्न संशयः ॥ १३ ॥

अङ्गुलीनानि वाक्यानि गुरुर्नोपदिशेत्पुनः ।

सषडङ्गान्युपदिशेन्मडावाक्यानि कृत्स्नशः ॥ १४ ॥

यतुर्णामपि वेदानां यथोपनिषदः शिरः ।

एवं रहस्योपनिषत्तथोपनिषदां शिरः ॥ १५ ॥

रहस्योपनिषद्ब्रह्म ध्यातं येन विपश्चिता ।

तीर्थैर्मन्त्रैः श्रुतैर्जप्यैस्तस्य किं पुण्यतेतुभिः ॥ १६ ॥

वाक्यार्थस्य विचारेण यदाप्रोति शरच्छतम् ।

ऐकवारजपेनैव ऋष्याद्विधानतश्च यत् ॥ १७ ॥

ॐ अस्य श्रीमडावाक्यमडामन्त्रस्य ऽसं ऋषिः ।

अव्यक्तगायत्री छन्दः । परमहंसो देवता ।

हं बीजम् । सः शक्तिः । सोऽहं डीलकम् ।

मम परमदंसंप्रीत्यर्थे मडावाक्यजपे विनियोगः ।
 सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म अङ्गुष्ठाभ्यां नमः ।
 नित्यानन्दो ब्रह्म तर्जनीभ्यां स्वाहा ।
 नित्यानन्दमयं ब्रह्म मध्यमाभ्यां वषट् ।
 यो वै भूमा अनामिकाभ्यां डुम् ।
 यो वै भूमादिपतिः कनिष्ठिकाभ्यां वौषट् ।
 अेकमेवाद्वितीयं ब्रह्म करतलकरपृष्ठाभ्यां हुट् ॥

सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म लुट्याय नमः ।
 नित्यानन्दो ब्रह्म शिरसे स्वाहा ।
 नित्यानन्दमयं ब्रह्म शिभायै वषट् ।
 यो वै भूमा कवचाय डुम् ।
 यो वै भूमाधिपतिः नेत्रत्रयाय वौषट् ।
 अेकमेवाद्वितीयं ब्रह्म अस्त्राय हुट् ।
 भूर्भुवःसुवरोमिति दिग्बन्धः ।
 ध्यानम् ।

नित्यानन्दं परमसुषुप्तं केवलं ज्ञानमूर्तिं
 विश्वातीतं गगनसदृशं तत्त्वमस्यादिलक्ष्यम् ॥

अेकं नित्यं विमलमयलं सर्वधीसाक्षिभूतं
 भावातीतं त्रिगुणरहितं सद्वरुं तं नमामि ॥ १ ॥

अथ मडावाक्यानि यत्वारि । यथा ।
 ॐ प्रज्ञानं ब्रह्म ॥ १ ॥

ॐ अलं ब्रह्मास्मि ॥ २ ॥

ॐ तत्त्वमसि ॥ ३ ॥

ॐ अयमात्मा ब्रह्म ॥ ४ ॥

तत्त्वमसीत्येदवायकमिदं ये जपन्ति
 ते शिवस्सायुज्यमुक्तिभाजो भवन्ति ॥

तत्पदमडामन्त्रस्य । परमदंसः ऋषिः ।
 अव्यक्तगायत्री छन्दः । परमदंसो देवता ।
 लं बीजम् । सः शक्तिः । सोऽलं डीलकम् ।

मम सायुज्यमुक्त्यर्थे जपे विनियोगः ।
 तत्पुरुषाय अङ्गुष्ठाभ्यां नमः ।
 ईशानाय तर्जनीभ्यां स्वाहा ।
 अघोराय मध्यमाभ्यां वषट्
 सद्योजाताय अनामिकाभ्यां डुम् ।
 वामदेवाय कनिष्ठिकाभ्यां वौषट् ।
 तत्पुरुषेशानाघोरसद्योजातवामदेवेभ्यो
 नमः करतलकरपृष्ठाभ्यां कृट् ।
 ऐवं लृट्यादिन्यासः ।
 भूर्भुवःसुवरोमिति द्विःषड्भ्यः ॥

ध्यानम् ।

ज्ञानं ज्ञेयं ज्ञानगम्यादिति तं
 शुद्धं बुद्धं मुक्तमप्यव्ययं य ।
 सत्यं ज्ञानं सख्यिदानन्दरूपं
 ध्यायेदेवं तन्महोत्स्रजमानम् ॥

त्वंपद मडामन्त्रस्य विष्णुरृषिः ।
 गायत्री छन्दः । परमात्मा देवता ।
 ऐं बीजम् । क्लीं शक्तिः । सौः कीलकम् ।
 मम मुक्त्यर्थे जपे विनियोगः ।
 वासुदेवाय अङ्गुष्ठाभ्यां नमः ।
 सङ्कर्षणाय तर्जनीभ्यां स्वाहा ।
 प्रद्युम्नाय मध्यमाभ्यां वषट् ।
 अनिरुद्धाय अनामिकाभ्यां डुम् ।
 वासुदेवाय कनिष्ठिकाभ्यां वौषट् ।
 वासुदेवसङ्कर्षणप्रद्युम्नानिरुद्धेभ्यः
 करतलकरपृष्ठाभ्यां कृट् ।
 ऐवं लृट्यादिन्यासः ।
 भूर्भुवःसुवरोमिति द्विःषड्भ्यः ॥

ध्यानम् ॥

शुभ्रत्वं सर्वभूतानां सर्वत्राण्डविग्रहम् ।

शित्ताडङ्गास्यन्तारं श्रुवाप्यं त्वंपदं तस्ये ।
 असिपदमडामन्त्रस्य मन ऋषिः ।
 गायत्री छन्दः । अर्धनारीश्वरो देवता ।
 अव्यक्तादिर्बीजम् । नृसिंहः शक्तिः ।
 परमात्मा कीलकम् । श्रुवब्रह्मैक्यार्थे जपे विनियोगः ।
 पृथ्वीद्व्याणुकाय अङ्गुष्ठाभ्यां नमः ।
 अब्द्व्याणुकाय तर्जनीभ्यां स्वाहा ।
 तेजोद्व्याणुकाय मध्यमाभ्यां वषट् ।
 वायुद्व्याणुकाय अनामिकाभ्यां हुम् ।
 आकाशद्व्याणुकाय कनिष्ठिकाभ्यां वौषट् ।
 पृथिव्यमेजोवाय्वाकाशद्व्याणुकेभ्यः
 करतलकरपृष्ठाभ्यां हृट् ।
 भूर्भुवःसुवरोमिति द्विगुणः ॥
 ध्यानम् ॥

श्रुवो ब्रह्मेति वाक्यार्थं यावदस्ति मनःस्थितिः ।
 औक्त्यं तत्त्वं लये कुर्वन्ध्यायेदसिपदं सदा ॥
 अेवं मडावाक्यषडङ्गान्युक्तानि ॥

अथ रुडस्योपनिषद्भिभागशो वाक्यार्थश्लोकाः प्रोच्यन्ते ॥

येनेक्षते शृणोतीदं जिघ्रति व्याकरोति य ।
 स्वाद्भस्वाद्दु विजानाति तत्प्रज्ञानमुदीरितम् ॥ १ ॥

यतुर्भुजेन्द्रदेवेषु मनुष्याश्चगवादिषु ।
 यैतन्यमेकं ब्रह्मातः प्रज्ञानं ब्रह्म मय्यपि ॥ २ ॥

परिपूर्णाः परात्मास्मिन्नेडे विधाघिकाशिणि ।
 भुष्टेः साक्षितया स्थित्वा स्फुरन्नडमितीर्यते ॥ ३ ॥

स्वतः पूर्णाः परात्मात्र ब्रह्मशब्देन वर्णितः ।
 अस्मीत्यैक्यपराभर्शस्तेन ब्रह्म भवाम्यडम् ॥ ४ ॥

अेकमेवाद्वितीयं सन्नामरूपविवर्जितम् ।
 सृष्टेः पुराधुनाप्यस्य तादृक्त्वं तदितिरीर्यते ॥ ५ ॥

श्रोतुर्देहेन्द्रियातीतं वस्त्वत्र त्वंपदेरितम् ।

अेकता ग्राह्यतेऽसीति तदैक्यमनुभूयताम् ॥ ६ ॥

स्वप्रकाशापरोक्षत्वमयमित्युक्तितो मतम् ।

अलङ्कारादिदेहान्तं प्रत्यगात्मेति गीयते ॥ ७ ॥

दृश्यमानस्य सर्वस्य जगतस्तत्त्वमीर्यते ।

ब्रह्मशब्देन तद्ब्रह्म स्वप्रकाशात्मरूपकम् ॥ ८ ॥

अनात्मदृष्टेरविवेकनिद्रा-

मलं मम स्वप्नगतिं गतोऽहम् ।

स्वरूपसूर्येऽभ्युदिते स्फुटोक्ते-

गुरोर्मंडावाक्यपदैः प्रबुद्धः ॥ ९ ॥

वाच्यं लक्ष्यमिति द्विधार्थसरणीवाच्यस्य छि त्वंपदे

वाच्यं भौतिकमिन्द्रियादिरपि यत्त्वक्ष्यं त्वमर्थश्च सः ।

वाच्यं तत्पदमीशताकृतमतिर्वक्ष्यं तु सञ्चित्सुभा-

नन्दब्रह्मतदर्थं अेष य तयोरैक्यं त्वसीदं पदम् ॥ १० ॥

त्वमिति तदिति कार्ये कारणे सत्युपाधौ

द्वितयमितरथैकं सञ्चिदानन्दरूपम् ।

उभयवचनहेतु देशकालौ च छित्वा

जगति भवति सोयं देवदत्तो यथैकः ॥ ११ ॥

कार्योपाधिरयं श्रुवः कारणोपाधिरीश्वरः ।

कार्यकारणतां छित्वा पूर्णोभोऽवशिष्यते ॥ १२ ॥

श्रवाणं तु गुरोः पूर्वं मननं तदनन्तरम् ।

निदिध्यासनमित्येतत्पूर्णोभोधस्य कारणम् ॥ १३ ॥

अन्यविद्यापरिज्ञानमवश्यं नश्वरं भवेत् ।

ब्रह्मविद्यापरिज्ञानं ब्रह्मप्राप्तिकरं स्थितम् ॥ १४ ॥

मंडावाक्यान्युपदिशेत्सषड्गानि देशिकः ।

डेवलं न छि वाक्यानि ब्रह्मणो वचनं यथा ,, १५ ॥

ईश्वर उवाच ।

अेवमुक्त्वा मुनिश्रेष्ठ रहस्योपनिषच्छुक् ।

मया पित्रानुनीतेन व्यासेन ब्रह्मवादिना ॥ १६ ॥

